

هالامشهری

عکاس: امیر حسین خیرخواه

آمریکا هم حریف نبود

جوانان والیبال ایران با پیروزی یک طرفه مقابل آمریکا به فینال قهرمانی جهان رسیدند و حریف ایتالیا شدند

جوانان ایران می‌توانند برای سومین بار قهرمان جهان شوند؟ بازی ساعت ۱۵:۳۰ امروز با ایتالیا تکلیف را مشخص می‌کند. ایران برای رسیدن به دیدار امروز (فینال مسابقات قهرمانی زیر ۲۱ سال جهان) عصر دیروز کار بزرگی کرد و آمریکا را در ۸۸ دقیقه و در یک بازی یک‌طرفه ۳ صفر (۲۵ بر ۲۵، ۲۱ بر ۲۰ و ۲۵ بر ۲۰) شکست داد. ایران دوره قبل این رقابت‌ها در پحرین به قهرمانی رسیده بود و آمریکا که تیمی ضعیف نشان داده بود، در رده سیزدهم با رقابت‌ها خدا حافظی کرده بود. اما تغییرات تیم‌های جوانان زیاد است و نمی‌شد تیم‌های ۲۰ سال پیش را با تیم‌های این دوره مقایسه کرد. همین کافی است که آمریکا در مرحله حذفی با کنار گذاشتن تیم‌هایی نظیر بلغارستان و فرانسه به نیمه‌نهایی رسیده بود و به خصوص با حذف فرانسه تیم خطرناکی به‌نظر می‌رسید. ایران هم بدون باخت در مرحله گروهی و با پیروزی مقابل آرژانتین و چین در مرحله حذفی راهی نیمه‌نهایی شده بود. شروع بازی دیروز این نگرانی را ایجاد کرد که آمریکا حریف قدری است و فینالیست شدن

باز یکنان غلامرضا مومنی مقدم کار سختی است اما خیلی طول نکشید که باز یکنان ایران فاصله را جبران کردند و نه تنها پایه‌بای حریف پیش رفتند که آنها را جا هم گذاشتند. در این پیروزی همه بازیکنان سهیم بودند اما سهم علی ممبینی با کسب ۱۹ امتیاز بیش از بقیه بود. امروز همه نگاه‌ها به شهر زیانگمن چین و بازی فینال است. مومنی مقدم که دوره قبل با جوانان قهرمانی جهان را تجربه کرده، امیدوار است یک‌بار دیگر تیمش را روی سکوی اول ببیند: «امیدوارم در بازی با ایتالیا بتوانیم کار را تمام کنیم. رسیدن به فینال کار آسانی نیست و خدا کمک کرد که ما به بازی آخر برسیم. به بچه‌ها اعتقاد دارم و از روز اول به آنها گفته‌ام غیر از طلا چیز دیگری ما را راضی نمی‌کند. آنها با همدلی از عهده این کار هم برمی‌آیند.» سرمربی تیم جوانان همه مربیان و نفراتی را که کنار تیم هستند و بودند، در پیروزی‌های تیم سهیم می‌داند و تشکر ویژه‌ای هم از خانواده‌های بازیکنان داشته: «خانواده بچه‌ها روزهای سختی

را پشت‌سر گذاشتند، چون ما برای اینکه تمرکز روی مسابقات و تمرینات باشد، گوشی را از دست بچه‌ها گرفته‌ایم. امیدوارم با دعای خانواده‌ها بتوانیم بازی امروز را هم ببریم.» او و تیمش فقط به سکوی قهرمانی فکر می‌کنند: «ما فقط به حضور در فینال قانع نیستیم و می‌خواهیم مسابقات را به بهترین شکل به پایان ببریم. من ۲ اشعار دارم که همیشه به بچه‌ها می‌گویم، یکی اینکه تیم مهم‌تر از فرد است و دوم اینکه در تمرین باید گریه کنید تا در مسابقه بخندید. ما سختی کشیدیم، امروز خندیدیم و یک گام دیگر داریم تا خنده‌ها بماند را کامل کنیم.» ایران ۲ سال پیش در فینال با ایتالیا بازی کرد و این تیم را شکست داد. ایتالیایی که امروز مقابل ایران قرار می‌گیرد، صدرنشین گروهش شده، در مرحله حذفی کره جنوبی و کوبا را کنار زده و در نیمه‌نهایی هم چک را حذف کرده است. ایران سال ۲۰۱۹ برای اولین بار قهرمان جوانان جهان شد، سال ۱۲۰۲۳ این قهرمانی را تکرار کرد و این‌بار در چین در تلاش است برای سومین بار روی سکو برود.

284

روز مانده تا جام جهانی

پخش زنده

لیگ برتر انگلیس

برایتون

منچستر سیتی

تاتنهام فارست

وستهم

لیورپول

آرسنال

استون ویلا

کرپستال پالاس

لالیگا اسپانیا

رنال بنتیس

اتلتیک بلبائو

رابوویه کانو

بارسلونا

بوندسلیگا آلمان

دورتموند

یونیون برلین

سری آیتالیا

جنوا

یوونتوس

تورینو

فیورنتینا

اینتر

اودینزه

لاتزیو

هلاس ورونا

برنامه بازی

کوپنمنت کافا ۲۰۲۵

چونشنبه ۱۰ شهریور ۱۴۰۴

هند

ایران

پنجشنبه ۱۳ شهریور ۱۴۰۴

تاجیکستان

ایران

سوزه روز

امیر محمد یعقوب پور روزنامه‌نگار

قلعه فروریخته

مشکل ساختار دفاعی تیم ملی جدی است؛ نمی‌توان ساده از کنارش گذشت

تیم ملی ایران در حالی تورنمنت پر حرف و حدیث کافا را با برتری ۳ بر یک مقابل افغانستان شروع کرد که مطابق انتظار بیشتر توجهات معطوف به همان عدد «یک» درج‌شده روی تابلوی نتیجه بود؛ گلی که افغانستان وارد دروازه تیم ملی کشورمان کرد. گل بدی هم نبود انصافاً. آنها توپ‌ریایی کردند، ابتدا دیرک دروازه ما را لرزاندند و در ادامه روی یک کار ترکیبی و فرار از تله آفساید، گل نخست مسابقه را به ثمر رساندند. این دومین بار است که تیم امیر قلعه‌نویی از افغانستان گل می‌خورد. در مصاف قبلی ۲ تیم در جام کافا هم این اتفاق تکرار شده بود و همین است که حالا باعث افزایش انتقادات شده. خود قلعه‌نویی البته بعد از بازی از خستگی بازیکنان به‌عنوان دلیل نمایش نه‌چندان خوب تیم ملی یاد کرد، اما روشن است که چنین بهانه‌هایی را نمی‌توان پذیرفت. اساساً مشکلات دفاعی تیم ملی در دوران حضور امیر جدی‌تر از این حرف‌ها بوده.

آسیب‌پذیر، مقابل رقبای ضعیف به‌طور کلی تیم ملی ایران در دوران امیر قلعه‌نویی اغلب برابر تیم‌های ضعیف به میدان رفته است. شاید تنها رقیب قدرتمند تیم ملی در این ۲ سال، ژاپن بود که در یک چهارم نهایی جام ملت‌های آسیا به مصافش رفتیم. سایر رقبای، در سطحی پایین به سر می‌بردند و اغلب جزو ۵۰ تیم برتر فیفا به‌شمار نمی‌آمدند. خود این مسئله همیشه محل انتقاد بوده، اما وضعیت زمانی بدتر می‌شود که به یاد بیاوریم حتی در خیلی از همین مسابقات هم دروازه تیم ملی به آسانی باز شده است. افغانستان نخستین تیمی از این دست نیست که راحت به دروازه ایران می‌رسد؛ چه اینکه پیش‌تر تیم ملی حتی سابقه دریافت ۲ گل در یک بازی از رقبایی مثل کره شمالی، هنگ‌کنگ و قرقیزستان را داشته است. در دوران امیر، دروازه تیم ملی حتی به روی رقبایی مثل بوركینافاسو، اندونزی و اردن هم بسته نمانده. شاید وقوع این اتفاق در چند مورد می‌توانست چیز عجیبی نباشد، اما عادی شدن دریافت گل برای تیم ملی جای بحث دارد.

قوتی که ضعف شد برای سال‌های طولانی، یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های تیم ملی زیر نظر کارلوس کی‌روش، برخورداری از ساختار دفاعی قدرتمند بود. اگرچه آن سبک بازی هم اشکالات زیادی داشت و صدای همه را در آورده بود، اما حقیقت این است که حتی مهم‌ترین رقبای برای فتح دروازه ایران دچار مشقت می‌شدند. در عصر امیر اما مطلقاً خبری از این مزیت نسبی نیست. شاید هم ژست فوتبالی تهاجمی که او به‌خودش گرفته و آمار و ارقامی که قصد دارد در پایان هر بازی ارائه بدهد باعث می‌شود تمرکز از روی دفاع برداشته شود. آسیب بزرگ چنین سیاستی اما آنجاست که شما مثلاً در بازی با قطر در نیمه‌نهایی جام ملت‌های آسیا ناگهان با دریافت ۳ گل نقره‌داغ می‌شوید و یک رویای ۵۰ ساله را بر باد رفته می‌بینی. امروز هم نگرانی مربوط به کافا و امثال تاجیکستان و قرقیزستان نیست؛ سؤال اینجاست تیمی که اینطور روی ساده‌ترین حرکات ترکیبی بازیکنان افغانستان جا می‌ماند، فردا در جام جهانی در برابر رقبای اسم و رسم‌دار چه سرنوشتی پیدا خواهد کرد؟

پایان امیری

همه‌چیز می‌توانست خیلی بهتر از این اتفاق بیفتد. درحالی‌که از ابتدای پنجره تابستانی زمزمه جدایی وحید امیری از پرسپولیس منتشر شده بود و این موضوع به دلایل مختلف مبنای منطقی و فنی هم داشت، خود باشگاه به‌قدری موضوع را پیچ و تاب داد که داستان به یک پرونده ملتعب تبدیل شد. تمدید قرارداد با امیری، یک تصمیم عجیب بود که بیانات احساسی، حقوقی و اقتصادی زیادی برای باشگاه به‌دنبال آورد. به‌ویژه پس از حضور وحید هاشمیان و قطعی‌شدن اینکه او امیری را نمی‌خواهد، موضوع شرایط پیچیده‌تری هم پیدا کرد. مدتی حتی شایعه شد از امیری خواسته‌اند به‌تنهایی موضوع شرایط پیچیده‌تری هم پیدا کرد. مدتی پشت دروازه تمرین کند. در نهایت هم پس از کشمکش‌های بسیار زیاد، باشگاه به‌طور رسمی خبر «جدایی توافقی» این بازیکن را اعلام کرد؛ اتفاقی که بعد است با زیان مالی برای باشگاه همراه نبوده باشد. به این ترتیب وینگر ۳۷ ساله‌ای که این اواخر زیاد هم مصدوم می‌شد، به دوران پربار حضورش در پرسپولیس پایان داد.